

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 6
јун 2014.
година LIV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 6
јун 2014.
година LIV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Лазар Крстић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стичручна мишљења
за примену финансијских проциса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2014 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру реализације пројекта изградње објекта за социјално становање у заштићеним условима, који спроводи мисија Међународне организација за миграције (ИОМ), као имплементациони партнер фондације „Ана и Владе Дивац“ која финансира пројекат 7
 2. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара или услуга из области грађевинарства који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ када се на основу истог правног акта врши и изградња грађевинског објекта и реконструкција односно ревитализација постојећег грађевинског објекта? 9
 3. Шта чини основицу за обрачунавање ПДВ за извршен промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије у случају када обвезник ПДВ – енергетски субјект, који врши предметни промет, део накнаде за тај промет остварује од примаоца тих добара, а део из буџета Републике Србије? 12
-

-
4. Порески третман промета услуге давања у закуп покретних ствари – грађевинских машина који врши обвезник ПДВ у слободној зони обвезнику ПДВ – кориснику слободне зоне ... 14

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Признавање прихода од камата и накнада за финансијске услуге у пореском билансу банке..... 17

ЦАРИНЕ

1. Да ли постоји обавеза полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга у случају када је прималац робе орган државне управе? 19
2. Да ли постоји могућност складиштења гума у Шимановцима и њиховог извозног царинења код ЦИ Терминал Београд, произведених у режиму активног оплемењивања у Слободној зони Пирот? 21
3. Да ли постоји могућност да се инструкцијом Министарства финансија и Управе царина наложи царинском органу да одобри привремени увоз робе са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката који се финансирају средствима из међународних кредита? 23

ЈАВНИ РАСХОДИ

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

1. Финансирање редовног рада политичког субјекта чији су кандидати изабрани за одборнике Скупштине општине Савски венац и основали одборничку групу тог политичког субјекта, па се након тога предметна одборничка група расформирала, а сви њени одборници прешли у нове одборничке групе. 27
-

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М
РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли обвезник – банка може као књиговодствену вредност непокретности у својим пословним књигама унети набавну вредност исте, без обавезе да (иако се ради о добру намењеном даљој продаји које се већ годинама води као такво) поново изврши процену, односно утврди фер вредност у складу са Међународним стандардима финансијског извештавања (МРС/МСФИ)?..... 31
2. На који начин и по којој набавној цени би Лице А (организовано као акционарско друштво) у свом Билансу стања требало да евидентира (призна) удео у Лицу Б (организовано као друштво са ограниченом одговорношћу) који је стекао од Лица Ц (off-shore привредно друштво), при чему су Лице А и Лице Ц повезана лица по основу истог матичног правног лица, односно на који начин би Лице А требало да обелодани означену трансакцију у својим појединачним и консолидованим финансијским извештајима?..... 34
3. Да ли је према Закону о рачуноводству дозвољено измештање дела рачуноводствених послова на инострани „Competence Center“, уколико привредно друштво – д.о.о. Београд обезбеди потпуни приступ и контролу над прокњиженим подацима у локалном одељењу за књиговодство? 40

РЕВИЗИЈА

1. Да ли је привредно друштво „Политика новине и Магазини“ д.о.о. из Београда, с обзиром да је разврстано у велико правно лице у складу са законом којим се уређује рачуноводство, у обавези да формира Комисију за ревизију, имајући у виду да ово правно лице није јавно друштво и да није у већинском власништву Републике Србије; ако је у обавези, које услове треба да испуне лица за именовање у том телу? 45
-

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената 49

МЕНИЦА

1. Формално-правна исправност меничног овлашћења (и менице) 51

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у јуну месецу 2014. године 55
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру реализације пројекта изградње објекта за социјално становање у заштићеним условима, који спроводи мисија Међународне организација за миграције (ИОМ), као имплементациони партнер фондације „Ана и Владе Дивац“ која финансира пројекат

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00106/2014-04 од 27.6.2014. год.)

Примање новчаних средстава без обавезе примаоца новчаних средстава да изврши противчинидбу (промет добара и услуга) даваоцу новчаних средстава, не сматра се предметом опорезивања ПДВ. Међутим, када се из добијаних новчаних средстава врши набавка добара или услуга у Републици Србији, испоручилац добара или пружалац услуга,

ако је обвезник ПДВ и ако врши опорезиви промет, дужан је да за извршени промет обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин, с обзиром да у конкретном случају не постоји основ за остваривање пореског ослобођења. С тим у вези, на промет добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру реализације пројекта изградње објекта за социјално становање у заштићеним условима, који спроводи мисија Међународне организација за миграције (ИОМ), као имплементациони партнер фондације „Ана и Владе Дивац“ која финансира пројекат, ПДВ се обрачунава и плаћа, с обзиром да у конкретном случају не постоји основ за остваривање пореског ослобођења.

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама чл. 24 и 25. Закона прописана су пореска ослобођења за промет добара и услуга са правом и без права на одбитак претходног пореза.

2. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара или услуга из области грађевинарства који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ када се на основу истог правног акта врши и изградња грађевинског објекта и реконструкција односно ревитализација постојећег грађевинског објекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-657/2013-04 од 26.6.2014. год.)

За промет добара или услуга из области грађевинарства који у оквиру грађења и доградње грађевинског објекта врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара или услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Међутим, када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга из области грађевинарства у оквиру реконструкције, односно ревитализације постојећег грађевинског објекта, порески дужник за тај промет је обвезник ПДВ – извођач радова, с обзиром да се обвезник ПДВ којем се врши промет у оквиру реконструкције или ревитализације објекта, не

сматра инвеститором у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Наиме, инвеститором, према закону којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола за грађење објекта. С тим у вези, када се на основу истог правног акта врши и изградња грађевинског објекта и реконструкција, односно ревитализација постојећег грађевинског објекта, обвезник ПДВ – испоручилац добара и услуга који у својству извођача радова врши промет инвеститору нема обавезу да за промет који врши у оквиру изградње објекта обрачуна ПДВ (с обзиром да за тај промет није порески дужник), док је за промет који врши у оквиру реконструкције, односно ревитализације грађевинског објекта дужан да, као порески дужник, обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом.

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 ... 98/13, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, у складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Реконструкција јесте извођење грађевинских радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта, којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта; мењају конструктивни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица (члан 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи).

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег

габарита објекта, као и надзиђивање објекта и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

3. Шта чини основицу за обрачунавање ПДВ за извршен промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије у случају када обвезник ПДВ – енергетски субјект, који врши предметни промет, део накнаде за тај промет остварује од примаоца тих добара, а део из буџета Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00234/2014-04 од 2.6.2014. год.)

Основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара и услуга који се врши уз накнаду, чини укупан износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, од примаоца добара или услуга или трећег лица, у коју није укључен ПДВ. С тим у вези, када обвезник ПДВ – енергетски субјект који врши промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије, део накнаде за промет предметних добара који је извршио енергетски заштићеном купцу, односно угроженом купцу топлотне енергије остварује од примаоца тих добара (енергетски заштићеног купца, односно угроженог купца топлотне енергије), а део из буџета Републике Србије у складу са Уредбом о енергетски заштићеном купцу, односно угроженом купцу топлотне енергије („Сл. гласник РС“, бр. 90/13, у даљем тексту: Уредба), у том случају основицу за обрачунавање ПДВ за

извршени промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије чини збир износа који енергетски субјект потражује од енергетски заштићеног купца, односно угроженог купца топлотне енергије и износа који се енергетском субјекту по том основу преноси из буџета Републике Србије, умањен за припадајући ПДВ. То значи да се износ који обвезник ПДВ – енергетски субјект потражује из буџета Републике Србије у складу са Уредбом, сматра делом накнаде за промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије, у коју је укључен ПДВ (у том износу је садржан и припадајући ПДВ).

Министарство финансија напомиње да према одредбама члана 2. став 1. тачка 1) и став 3. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12), обвезник ПДВ – енергетски субјект који врши промет електричне енергије, гаса или топлотне енергије физичком лицу које није обвезник ПДВ, није дужан (али има право) да за предметни промет изда рачун из члана 42. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра)

лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 2. Закона, добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

4. Порески третман промета услуге давања у закуп покретних ствари – грађевинских машина који врши обвезник ПДВ у слободној зони обвезнику ПДВ – кориснику слободне зоне

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-155/2013-04 од 2.6.2014. год.)

На промет услуга давања у закуп покретних ствари (у конкретном случају, грађевинских машина), који обвезник ПДВ у слободној зони врши обвезнику ПДВ – кориснику слободне зоне, а за које би прималац предметних услуга – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге користио за потребе обављања делатности ван слободне зоне, ПДВ се не обрачунава и не

плаћа, а обвезник ПДВ који врши промет предметних услуга има право на одбитак претходног пореза по том основу. За остваривање наведеног пореског ослобођења обвезник ПДВ који врши промет услуга давања у закуп покретних ствари треба да поседује прописане доказе, и то: документ предузећа које управља слободном зоном (у даљем тексту: предузеће) којим се потврђује да између предузећа и корисника слободне зоне – примаоца услуга постоји важећи уговор о коришћењу слободне зоне, рачун обвезника ПДВ који врши промет услуга давања у закуп покретних ствари у слободној зони кориснику слободне зоне – примаоцу услуга и изјаву корисника зоне – примаоца услуга да се ради о услугама за које би имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 5) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на унос добара у слободну зону,

превозне и друге услуге корисницима слободних зона које су непосредно повезане са тим уносом и промет добара и услуга у слободној зони, за које би обвезник ПДВ – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би та добра или услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

Одредбама члана 8. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12) прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 5) Закона, за промет добара и услуга у слободној зони, обвезник који врши промет добара и услуга може да оствари ако поседује:

1) документ предузећа којим се потврђује да између предузећа и корисника слободне зоне – примаоца добара, односно услуга постоји важећи уговор о коришћењу слободне зоне;

2) рачун обвезника који врши промет добара и услуга у слободној зони кориснику слободне зоне – примаоцу добара, односно услуга;

3) изјаву корисника зоне да се ради о услугама за које би обвезник – прималац добара, односно услуга имао право на одбитак претходног пореза када би та добра или услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Признавање прихода од камата и накнада за финансијске услуге у пореском билансу банке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1177/2014-04 од 2.6.2014. год.)

Како се наводи у поднетом захтеву, пословне банке су својим рачуноводственим политикама које се обелодањују у напоменама уз финансијске извештаје уредиле начин признавања прихода од камата и накнада за финансијске услуге (укључујући и накнаде за обраду кредитног захтева) у складу са МРС 18 – Приходи. С тим у вези, предметни приходи исказани у пословним књигама банке у складу са захтевима МРС 18 на исти начин се признају и у пореском билансу банке, имајући у виду да за те приходе Законом није прописан други начин утврђивања.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 108/13, у даљем тексту: Закона) прописано је да се за утврђивање опорезиве добити признају приходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Усклађивање прихода прописано је одредбама чл. 25. и 25а Закона.

Према одредби члана 25. став 1. Закона, приход који резидентни обвезник оствари по основу дивиденди и удела у добити, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона, од другог резидента обвезника, не улази у пореску основицу.

Сагласно ставу 2. истог члана, приход који резидентни обвезник оствари од камата по основу дужничких хартија од вредности чији је издавалац, у складу са Законом, Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије, не улази у пореску основицу.

Приходи настали по основу неискоришћених дугорочних резервисања која нису била призната као расход у пореском периоду у ком су извршена, не улазе у пореску основицу у пореском периоду у ком су исказани (члан 25а став 1. Закона).

У складу са одредбом члана 25а став 2. Закона, приходи настали у вези са расходима који у пореском периоду нису били признати у складу са чланом 7а овог закона, не улазе у пореску основицу у пореском периоду у ком су исказани.

ЦАРИНЕ

1. Да ли постоји обавеза полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга у случају када је прималац робе орган државне управе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00477/2014-17 од 23.6.2014. год.)

Чланом 225. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да ако царински орган, у складу са царинским прописима, захтева полагање обезбеђења за плаћање царинског дуга, то обезбеђење је дужан да положи дужник или лице које може постати одговорно за тај дуг. При томе, у члану 5. став 1. тачка 10) истог закона дужник је дефинисан као свако лице које је дужно да плати царински дуг. Даље, чланом 225. став 4. прописано је да се полагање обезбеђења неће захтевати од органа државне управе.

У случају да царински дуг настаје стављањем робе, која подлеже плаћању увозних дажбина, у слободан промет, *дужник* је декларант, а у случају посредног заступања, дужник је и лице за чији је рачун декларација поднета (члан

237. Царинског закона). Декларант је лице које подноси декларацију у своје име или лице у чије име се подноси декларација.

Према томе, уколико се у конкретном случају стављања робе у слободан промет Војска Србије – Министарство одбране Републике Србије појављује као декларант, онда се примењује члан 225. став 4. Царинског закона, тј. не постоји обавеза полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга.

Међутим, овде би Министарство финансија још указало и на члан 226. Царинског закона којим је прописано да ако према царинским прописима полагање обезбеђења није обавезно, царински орган може да захтева полагање обезбеђења ако оцени да није сигурно да ће плаћање царинског дуга или царинског дуга који би могао настати бити благовремено извршено.

Што се тиче пуштања робе декларанту и плаћања дуга, тј. полагања обезбеђења за плаћање дуга, ту би Министарство финансија, најпре, указало на одредбу члана 98. Царинског закона где стоји да царински орган пушта робу декларанту ако су испуњени услови за стављање робе у одређени царински поступак и ако роба није предмет мера ограничења или забрана, кад податке у декларацији провери и прихвати, или их прихвати без провере. Даље, чланом 99. став 1. истог закона прописано је да ако прихватањем декларације настане царински дуг, роба обухваћена том декларацијом неће бити пуштена декларанту, ако царински дуг није плаћен или обезбеђен. Имајући у виду цитиране законске одредбе, то је могуће разликовати неколико ситуација. Прво, ако постоји обавеза полагања обезбеђења

за плаћање царинског дуга (тј. није предвиђено ослобођење од ове обавезе) и ако је обезбеђење и положено, царински орган пушта робу декларанту. Затим, ако постоји обавеза полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга, али то обезбеђење није поднето, царински орган неће пустити робу декларанту све док дуг не буде плаћен. И на крају, ако не постоји обавеза полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга (тј. прописано је ослобођење од ове обавезе), царински орган одмах, у складу са чланом 98. Царинског закона, пушта робу декларанту.

2. Да ли постоји могућност складиштења гума у Шимановцима и њиховог извозног царињења код ЦИ Терминал Београд, произведених у режиму активног оплемењивања у Слободној зони Пирот?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00551/2014-17 од 28.5.2014. год.)

Одредбама чл. 145, 146. и 149. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12), између осталог, прописано је да царински орган даје одобрење на писмени захтев лица које врши или организује активно оплемењивање.

Царински орган одређује рок у коме се добијани производи морају извести или се морају поново извести, односно у коме се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба. Приликом одређивања ток рока узима се у обзир време потребно за обављање активног оплемењивања и отпремања добијених производа.

Ако за робу за коју је одобрен поступак активног оплемењивања настане царински дуг, износ тог дуга утврђује се на основу елемената за одређивање висине увозних дажбина који су важили за увозну робу на дан прихватања декларације за стављање те робе у поступак активног оплемењивања.

Такође према одредбама члана 253. став 1. и 2. Царинског закона предвиђено је да ако међународни споразуми предвиђају повољнији тарифни третман при увозу робе пореклом из Републике Србије у те државе, ако је роба добијена у поступку активног оплемењивања, роба која није пореклом из Републике Србије или државе са којом је закључен споразум, а садржана је у тој роби са пореклоом, подлеже обавези плаћања увозних дажбина. Увозни царински дуг настаје оверавањем исправа које су потребне за добијање таквог повољнијег тарифног третмана у другој држави.

Царински дуг настаје у моменту прихватања извозне декларације за ту робу.

Чланом 188. став 4. Закона прописано је да се извозна декларација подноси царинском органу надлежном према седишту или пребивалишту извозника или према месту у коме се роба пакује односно утовара за извоз.

Имајући у виду претходно наведено, као и одредбе Закона које се односе на поступак складиштења, не постоје правне сметње да се роба која је по завршетку поступка активног оплемењивања стављена у поступак складиштења у слободној зони премести из тог складишта у друго царинско складиште, уколико се испоштује законска процедура. Наиме, та роба би се по изношењу из складишта у слободној

зони могла ставити у царински поступак транзита. Након тога требало би поднети захтев за поступак складиштења надлежном царинском органу према месту где се налази складиште у које се роба смешта и испунити прописане услове из тог поступка.

Сходно одредбама члана 188. став 4. Царинског закона, у конкретном случају, извозна декларација би се могла поднети надлежном органу према месту где се роба пакује односно утовара за извоз.

3. Да ли постоји могућност да се инструкцијом Министарства финансија и Управе царина наложи царинском органу да одобри привремени увоз робе са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката који се финансирају средствима из међународних кредита?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00022/2014-17 од 26.5.2014. год.)

Према члану 164. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобучајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике. У члану 168. истог закона дато је овлашћење Влади Републике Србије да пропише случајеве и посебне услове и рокове за примену поступка привременог увоза са

потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина. Тако су у чл. 322–344. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом прописани случајеви у којима се одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина. Даље, у члану 345. ове уредбе прописано је да царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина и за робу која није наведена у чл. 323–344. уредбе или робу која не испуњава услове прописане тим члановима, ако се привремено увозе:

- 1) повремено и не дуже од три месеца, или
- 2) у посебним ситуацијама без економског дејства.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и допис „Коридора Србије“ и решења предложена истим, Министарство финансија указује на следеће:

Предлог да се инструкцијом Министарства финансија и Управе царина, с позивом на члан 345. став 1. тачка 2) Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, наложи царинском органу да одобри привремени увоз робе са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката (изградња деоница аутопута на Коридору 10), који се финансирају средствима из међународних кредита, Министарство финансија сматра неприхватљивим из неколико разлога. Најпре, према члану 48. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10) инструкцијом се усмерава организација послова и начин рада запослених у органу државне управе и имаоцу јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе. Министарство финансија напомиње да је у посебном ставу

истог члана истакнуто да се инструкцијом не може одређивати начин поступања и решавања у управној ствари.

Такође, Министарство финансија би указало и на то да одредбу члана 345. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом треба посматрати као изузетак од законског правила да Влада Републике Србије прописује случајеве за примену поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина и, као и сваки изузетак, ову одредбу би требало уско тумачити. Што би, даље, значило да царински орган само у изузетним случајевима може одобрити привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина, поред случајева прописаних Уредбом. Када је у питању захтев „Коридора Србије“ да се одобри привремени увоз са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката (изградња деоница аутопута на Коридору 10), који се финансирају средствима из међународних кредита, члан 345. став 1. тачка 2) Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом је неприменљив, нарочито ако се има у виду да се у примени ове одредбе цени одсуство економског дејства, односно ефекта на конкретан поступак (примера ради, ова одредба би била применљива код привременог увоза робе са стопом царине 0).

Што се, пак, тиче предлога да се допуни Уредба о царински дозвољеном поступању с робом и то тако што би Влада прописала нови случај привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу (опрему) која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката, који се финансирају средствима из међународних

кредита, овај предлог Министарство финансија, такође, сматра неприхватљивим. Наиме, у складу са Резолуцијом о придруживању Европској унији коју је Народна скупштина донела 13. октобра 2004. године и Националном стратегијом Србије за приступање Европској унији, Република Србија преузела је обавезу усклађивања свог националног законодавства са законодавством ЕУ. Такође, Споразумом о стабилизацији и придруживању предвиђа се обавеза Републике Србије да у договореним роковима усклади домаће законодавство са прописима који спадају у правне тековине Европских заједница. Овде би Министарство финансија констатовало да је Уредба о царински дозвољеном поступању с робом, у делу у коме су прописани случајеви привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, усклађена са Уредбом за спровођење Царинског закона ЕУ (Commission Regulation (EEC) No 2454/93 of 2 July 1993 laying down provisions for the implementation of Council Regulation (EEC) No 2913/92 establishing the Community Customs Code). Имајући у виду претходно речено, то је неприхватљив предлог да се Уредба о царински дозвољеном поступању с робом допуни тако што би се прописао нови случај привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за робу (опрему) која се увози за потребе реализације инфраструктурних пројеката, јер би то било у супротности са обавезом хармонизације националног законодавства са законодавством ЕУ.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

1. Финансирање редовног рада политичког субјекта чији су кандидати изабрани за одборнике Скупштине општине Савски венац и основали одборничку групу тог политичког субјекта, па се након тога предметна одборничка група расформирала, а сви њени одборници прешли у нове одборничке групе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-01601/2014-03 од 10.6.2014. год.)

Из предметног дописа, Одлуке о потврђивању мандата изабраних одборника у Скупштину градске општине Савски венац број: 06-1/2012-I-01 од 12.6.2012. године, Одлуке о потврђивању мандата одборницима у Скупштини градске општине Савски венац број: 06-2/2012-I-01 од 22.6.2012. године, као и достављених Уверења за четири одборника којима се утврђује њихов избор за одборнике Скупштине градске општине Савски венац са изборне листе „Чедомир Јовановић – Преокрет Либерално демократска партија,

Српски покрет обнове, Социјалдемократска унија, Богата Србија, Демократска партија Санџака, Зелена еколошка партија–зелени“ и који су основали одборничку групу Либерално-демократске партије, произилази да се одборничка група Либерално-демократске партије која је освојила 4 одборничка мандата и која је учествовала на локалним изборима за одборнике Скупштине општине Савски венац одржаним 6. маја 2012. године расформирала, па је након тога двоје одборника прешло у одборничку групу Српске напредне странке која је такође учествовала на локалним изборима од 6. маја 2012. године и освојила 9 мандата, док је друго двоје одборника основало нову одборничку групу „Доста је било – Саша Радуловић“.

Чланом 16. Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/2011, у даљем тексту: Закон) прописано је да се средства из јавних извора која се обезбеђују за финансирање редовног рада политичких субјеката чији су кандидати изабрани за народне посланике, посланике, односно одборнике одређују на нивоу од 0,15% расхода буџета Републике Србије, расхода буџета аутономне покрајине, односно расхода буџета јединице локалне самоуправе.

Чланом 17. Закона одређено је, између осталог, да се:
– средства из јавних извора расподељују политичким субјектима који су освојили мандате у представничким телима, сразмерно броју гласова обрачунатих на прописани начин (став 1),

– министарство надлежно за послове финансија, односно надлежни орган управе аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, сразмерни део средстава из јавних извора преноси политичким субјектима сваког месеца, до десетог дана у месецу за претходни месец (став 4).

С обзиром на наведене одредбе Закона, а у вези са постављеним питањем: „Да ли, у складу са Законом о финансирању политичких активности, Либерално-демократска партија као учесник на изборима од 6. маја 2012. године, има право на финансијска средства из буџета општине Савски венац, односно да ли се финансијска средства из буџета сразмерно расподељују између Српске напредне странке, са 2 нова одборника и удружења грађана „Доста је било – Саша Радуловић“ са 2 одборника“, Министарство финансија указује на следеће:

– средства добијена из јавних извора у износу и на начин како је то прописано чл. 16. и 17. Закона, преносе се политичким субјектима чији су кандидати освојили мандате у представничким телима.

Опредељење одборника да напусте једну политичку странку и пређу у другу политичку странку, без утицаја је на пренос средстава из буџета јединице локалне самоуправе. Наиме, субјект коме се додељују средства за финансирање редовног рада из буџета јединице локалне самоуправе, јесте политички субјект (политичка странка, коалиција, група грађана) који је учествовао на изборима и чији су кандидати

изабрани за одборнике у скупштину општине, па сходно томе, Српска напредна странка, као и удружење грађана „Доста је било – Саша Радуловић“ немају право на средства за финансирање редовног рада, која су обезбеђена у буџету градске општине Савски венац, за ту намену.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли обвезник – банка може као књиговодствену вредност непокретности у својим пословним књигама унети набавну вредност исте, без обавезе да (иако се ради о добру намењеном даљој продаји које се већ годинама води као такво) поново изврши процену, односно утврди фер вредност у складу са Међународним стандардима финансијског извештавања (МРС/МСФИ)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-149/2014-08 од 20. јуна 2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Сагласно одредби члана 20. Закона, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују Међународне стандарде финансијског извештавања (МРС/МСФИ).

МСФИ 5: *Стална имовина која се држи за продају и престанак пословања*, између осталог, прописује да је: „Циљ овог IFRS да одреди рачуноводствено евидентирње имовине која се држи за продају, као и презентацију и обелодањивање престанка пословања. Нарочито, овај IFRS захтева:

(а) да се средства која задовољавају критеријуме признавања као средства за продају одмеравају по нижој вредности од књиговодствене вредности и фер вредности умањене за трошкове продаје, и да престане умањивање вредности таквих средстава.“

Параграфом 6. МСФИ 5, прописано је да ентитет класификује сталну имовину (или групу за отуђење) као имовину која се држи за продају ако се њена књиговодствена вредност може повратити превасходно продајном трансакцијом, а не даљим коришћењем.

Да би продаја била врло вероватна, одговарајући ниво управе мора да се посвети плану за продају те имовине (или

групе за отуђење) и активни програм за проналажење купца и извршење плана мора да је већ почео. Даље, имовина (или група за отуђење) мора да буде активно присутна на тржишту по цени која је разумна у односу на његову садашњу фер вредност. Поред тога, требало би да се очекује да продаја испуњава услове да се класификује као завршена продаја у року од једне године од датума признавања, осим у случају ситуација на које упућује параграф 9, а активности потребне за извршење плана треба да укажу да је мало вероватно да ће доћи до значајних промена плана или да ће се одустати од плана. Вероватноћа одобрења од стране акционара (уколико се захтева у правном систему) се сматра делом процене да ли је продаја врло вероватна (параграф 8. МСФИ 5).

Параграфом 9. МСФИ 5 прописано је да: „Догађаји или околности могу продужити период окончања продаје и на више од годину дана. Продужетак периода потребног за окончање продаје не спречава да се имовина (или група за отуђење) класификује као имовина која се држи за продају ако је одлагање последица догађаја или околности које су ван контроле ентитета и ако постоји довољно доказа да је ентитет и даље посвећен плану да прода имовину (или групу за отуђење). Ово ће бити случај када су задовољени критеријуми из прилога Б.“

Према подацима који су наведени у захтеву, обвезник (банка) дуго низ година води непокретност у својим књигама по књиговодственој вредности као стално средство намењено продаји.

Међутим, иако је у складу са МСФИ 5: *Спална имовина која се држи за продају и престанак пословања* прописано да се средство намењено продаји вреднује по најнижој могућој реалној вредности (нижем од следећа два износа: по књиговодственој вредности или фер вредности умањеној за трошкове продаје), како не би дошло до ситуације да исто буде прецењено, а да се после приликом продаје добије мања вредност, мишљење Министарства финансија је да у конкретном случају обвезник (банка) није у потпуности поступио у складу са МСФИ 5, с обзиром да према подацима из захтева не постоји довољно доказа да је и даље посвећен плану да прода предметну непокретност, нити да је неопходно да услед одређених догађаја или околности („које су ван контроле ентитета“) период окончања продаје траје више од годину дана.

Имајући у виду наведено, Министарство финансија сматра да је неопходно да обвезник (банка) у што краћем року изврши нову процену вредности непокретности коју води у својим пословним књигама (јер основ за вредновање ове непокретности никако не може бити вредност по којој је банка намирила своје потраживање), како би се утврдила фер вредност исте, односно цена која би се наплатила за продају те непокретности у редовној трансакцији између учесника на тржишту на датум одмеравања.

2. На који начин и по којој набавној цени би Лице А (организовано као акционарско друштво) у свом Билансу

стања требало да евидентира (призна) удео у Лицу Б (организовано као друштво са ограниченом одговорношћу) који је стекао од Лица Ц (off-shore привредно друштво), при чему су Лице А и Лице Ц повезана лица по основу истог матичног правног лица, односно на који начин би Лице А требало да обелодани означену трансакцију у својим појединачним и консолидованим финансијским извештајима?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-183/2014-08 од 20. јуна 2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Сагласно одредби члана 20. Закона, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште

капитала, независно од величине, примењују Међународне стандарде финансијског извештавања (МРС/МСФИ).

Према подацима из захтева, између осталог, наведено је да је Лице А (организовано као акционарско друштво) стекло удео од 20% у Лицу Б (организовано као друштво са ограниченом одговорношћу) од Лица Ц (off-shore привредног друштва са седиштем на Британским Девичанским Острвима) и то по цени од USD 1 (један амерички долар), с тим да је у тренутку куповине, књиговодствена вредност удела од 20% у Лицу Б износила 60.793.200 динара, а да је процењена вредност означеног удела, коришћењем одговарајућих метода процене, 1,5 до 2 пута већа од наведене књиговодствене вредности. Наведена трансакција догодила се у 2012. години.

У захтеву је, такође, наведено да су Лице А и Лице Ц повезана лица, по основу истог матичног правног лица, као и да кроз стечени удео Лице А има значајан утицај у Лицу Б.

Министарство финансија напомиње да у самом захтеву није наведено да ли је и на који начин Лице А евидентирало стечени удео у својим појединачним финансијским извештајима у 2012. односно 2013. години, као ни да ли је Лице Ц усаглашавало своје стање у смислу вредности удела са Лицем Б (ако није, да ли је то обелодањено у финансијским извештајима као неслагање). Нејасно је такође да ли је Лице А након стицања удела (на дан 31.12.2012 и 31.12.2013. године) извршило усаглашавање стања и обелоданило евентуално неслагање у својим пословним књигама.

Оквир за припремање и приказивање финансијских извештаја („Сл. гласник РС“, бр. 133/03, у даљем тексту: Оквир), који је био у примени у периоду претходно наведене трансакције, утврђује концепт на коме се заснива састављање и приказивање финансијских извештаја за екстерне кориснике.

У складу са параграфом 15. *МРС 1: Презентација финансијских извештаја*, прописано је да „Финансијски извештаји треба истинито (фер) да прикажу финансијску позицију, финансијски успех и токове готовине ентитета. Фер презентација захтева верно приказивање ефеката трансакција, других догађаја и услова у складу са дефиницијама и критеријима за признавање имовине, обавеза, прихода и расхода, изнетим у Оквиру. Претпоставља се да примена IFRS, заједно са додатним обелодањивањем када је то неопходно, има за резултат финансијске извештаје у којима се постиже фер презентација“.

Према МРС 1, изостављања или погрешна исказивања ставки су материјално значајна, ако би она, појединачно или заједно, могла да утичу на економске одлуке корисника донете на основу финансијских извештаја. Материјални значај зависи од величине и природе изостављене, или погрешно исказане ставке која се процењује у конкретним околностима.

У складу са *МРС 28: Инвестиције у придружене ентитете и заједничке подухвате*, прописано је да треба извршити обелодањивања фер вредности инвестиција у

придружене ентитете за које су објављене котације цена. Имајући у виду да, у конкретном случају, удели у Лицу Б немају котиране цене, јер се ради о друштву са ограниченом одговорношћу, могло би се закључивати у смислу да се овај стандард у том делу не примењује.

Оквир, међутим, налаже да је суштина важнија од форме. Наиме, према параграфу 35. Оквира, ако информација треба да прикаже верно пословне промене и друге догађаје за које се претпоставља да их приказује, тада је потребно да су они обухваћени и приказани у складу са својом суштином и економском суштственошћу, а не само својом законском формом. Суштина трансакција или других догађаја није увек у складу с оним на шта указују њихова законска или уговорна форма. У конкретном случају, дакле, битна је корист коју корисници финансијских извештаја добијају од информација у вези са стеченим уделом Лица А у Лицу Б.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да би изостављање информација у вези са инвестицијом, односно уделом који је стекло Лице А у Лицу Б, у појединачном финансијском извештају Лица А, односно приказивање у појединачним финансијским извештајима Лица А да стечени удео има вредност USD 1 (иако се у захтеву наводи да књиговодствена вредност истог износи преко 60 милиона динара, као и да је одређена процена вредности означеног удела 1,5 до 2 већа од наведене књиговодствене вредности) могло корисницима ових извештаја пружити лажну слику о стању имовине и

могућности њеног, како приноса, тако и уновчења и на тај начин их навести на доношење погрешних одлука. Истовремено, исказивање удела на претходно наведени начин може утицати и на погрешно састављање и приказивање података у консолидованом финансијском извештају Лица А.

Самим тим, Министарство финансија указује да би у овом случају Лице А морало да примени *МРС 8: Рачуноводствене погрешке, промене рачуноводствених процена и грешке*, с обзиром да се изостављање информација у вези са стеченим уделом може сматрати материјално значајном грешком, а погрешно исказивање ставки у финансијским извештајима појединачно или заједно, може да утиче на економске одлуке корисника донете на основу финансијских извештаја.

Што се тиче приказивања у консолидованом финансијском извештају, према мишљењу Министарства финансија потребно је да Лице А примени *МРС 28: Инвестиције у придружене ентитете и заједничке подухвате*, односно метод удела: „приликом почетног признавања инвестиција у придружени ентитет или заједнички подухват прво се признаје по набавној вредности (висини инвестиције), а затим се, након датума стицања, књиговодствена вредност повећава или смањује да би се признао инвеститоров удео у добитку или губитку ентитета у који је инвестирано“.

У складу са наведеним, Министарство финансија такође напомиње да у конкретном случају треба узети у обзир и

друге МРС/МСФИ, а пре свега *МСФИ 12: Обелодањивање о учешћима у другим ентитетима* с обзиром на његов циљ: „...да захтева од ентитета обелодањивање информација које омогућавају корисницима финансијских извештаја да оцене:

(а) природу и ризике повезане са његовим учешћима у другим ентитетима; и

(б) ефекте тих учешћа на његов финансијски положај, резултат пословања и токове готовине.“

Овом приликом би, такође, Министарство финансија могло да укаже да је, по сазнањима којима располаже, преовлађујућа тржишна пракса да би у овим и сличним случајевима, а у циљу истинитог (фер) финансијског извештавања, односно приказивања позиција у финансијским извештајима, требало утврдити текућу тржишну (фер) вредност стеченог удела на датум трансакције, што, између осталог, следи и из садржине Међународних стандарда финансијског извештавања (МСФИ), нарочито *МСФИ 13: Одмеравање фер вредности*, као и да методологија утврђивања тржишне цене конкретног удела зависи од карактеристика тог удела, његове даље намене и текућих тржишних околности, што није предмет регулисања Закона о рачуноводству и подзаконских аката неопходних за његово доношење.

3. Да ли је према Закону о рачуноводству дозвољено измештање дела рачуноводствених послова на инострани

„Competence Center“, уколико привредно друштво – д.о.о. Београд обезбеди потпуни приступ и контролу над прокњиженим подацима у локалном одељењу за књиговодство?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1664/2014-16 од 18. јуна 2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 7. ст. 1. и 2. Закона прописано је да правна лица, односно предузетници, у складу са овим законом, уређују организацију рачуноводства на начин да омогућава свеобухватно евидентирање, као и спречавање и откривање погрешно евидентираних пословних промена, уређују интерне рачуноводствене контролне поступке, утврђују рачуноводствене политике, одређују лица која су одговорна за законитост и исправност настанка пословне промене и састављање и контролу рачуноводствених исправа о пословној промени, уређују кретање рачуноводствених исправа и утврђују рокове за њихово достављање на даљу

обраду и књижење у пословним књигама. Унос података у пословне књиге организује се тако да омогући:

- 1) контролу улазних података;
- 2) контролу исправности унетих података;
- 3) увид у промет и стање рачуна главне књиге;
- 4) увид у хронологију обављеног уноса пословних промена;
- 5) чување и коришћење података.

Одредбама члана 15. став 1. Закона прописано је да вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја правно лице, односно предузетник може поверити уговором у писаној форми, у складу са законом, привредном друштву или предузетнику, који имају регистровану претежну делатност за пружање рачуноводствених услуга.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да Закон о рачуноводству не ограничава правна лица, која послују у Републици Србији, да, уколико за то постоји адекватна могућност, поједине послове који се односе на рачуноводство (нпр. унос података у пословне књиге, и др.) повере другом правном лицу, које нема седиште у Републици Србији, под условом да се то правно лице налази у оквиру групе (зависно, или матично правно лице) којој припада и правно лице (у конкретном случају, привредно друштво – д.о.о. Београд) које је те послове поверило.

Овим путем Министарство финансија би, међутим, желело да укаже да је, у сваком случају, неопходно да привредно друштво – д.о.о. Београд обезбеди испуњење свих

услова који се односе на примену прописа о рачуноводству у Републици Србији, а који укључују следеће:

- пословне књиге се воде у складу са Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 118/13), чија је примена обавезна почев од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2014. године;

- финансијски извештаји се састављају у складу са Правилником о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 118/13), чија је примена обавезна почев од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2014. године;

- органи управљања, надзорни орган, законски заступник, као и лице које води пословне књиге колективно су одговорни за истинито и поштено приказивање финансијског положаја и успешности пословања правног лица (члан 32. став 2. Закона);

- рачуноводствене исправе, на основу којих се врши унос података у пословне књиге привредног друштва – д.о.о. Београд, морају се чувати у оригиналу у Републици Србији;

- сва документа (укључујући рачуноводствене исправе), која се односе на било какве пословне промене које има привредно друштво – д.о.о. Београд, морају бити у сваком

тренутку доступни надлежним органима у Републици Србији, пре свега Пореској управи, с обзиром да иста врши надзор правних лица у смислу провере исправности евидентирања пословних промена у пословним књигама (члан 45. став 1. Закона).

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

РЕВИЗИЈА

1. Да ли је привредно друштво „Политика новине и Магазини“ д.о.о. из Београда, с обзиром да је разврстано у велико правно лице у складу са законом којим се уређује рачуноводство, у обавези да формира Комисију за ревизију, имајући у виду да ово правно лице није јавно друштво и да није у већинском власништву Републике Србије; ако је у обавези, које услове треба да испуне лица за именовање у том телу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-561/2014-16 од 16. јуна 2014. год.)

Одредбама члана 43. Закона о ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 62/13) прописано је да су друштва од јавног интереса (којима припадају и правна лица која су у складу са законом којим се уређује рачуноводство разврстана у велика правна лица, а што је дефинисано чланом 2. тачка 20) овог закона) дужна да имају Комисију за ревизију (одбор за праћење пословања).

Комисија за ревизију обавља послове у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Изузетно од става 1. овог члана друштва од јавног интереса која у складу са посебним прописима имају тела са надлежностима Комисије за ревизију из става 2. овог члана, нису дужна да је образују у складу са овим законом.

Изузетно од става 1. овог члана друштва од јавног интереса која су зависна друштва, тј. чланови групе друштава која на нивоу групе имају Комисију за ревизију и која надлежности из става 2. овог члана обављају на нивоу групе, нису дужна да је образују у складу са овим законом, осим ако посебним законом није друкчије уређено.

Комисију за ревизију чине најмање три члана који се именују у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Сагласно одредбама члана 411. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), Комисија за ревизију обавља следеће послове:

1) припрема, предлаже и проверава спровођење рачуноводствених политика и политика управљања ризицима;

2) даје предлог одбору директора за именовање и разрешење лица надлежних за обављање функције унутрашњег надзора у друштву;

3) врши надзор над радом унутрашњег надзора у друштву;

4) испитује примену рачуноводствених стандарда у припреми финансијских извештаја и оцењује садржину финансијских извештаја;

5) испитује испуњеност услова за израду консолидованих финансијских извештаја друштва;

6) спроводи поступак избора ревизора друштва и предлаже кандидата за ревизора друштва, са мишљењем о његовој стручности и независности у односу на друштво;

7) даје мишљење о предлогу уговора са ревизором друштва и у случају потребе даје образложени предлог за отказ уговора са ревизором друштва;

8) врши надзор над поступком ревизије, укључујући и одређивање кључних питања која треба да буду предмет ревизије и проверу независности и објективности ревизора;

9) обавља и друге послове из домена ревизије које јој повери одбор директора.

Комисија за ревизију саставља и одбору директора подноси извештаје о питањима из става 1. овог члана најмање једанпут годишње, осим ако статутом или одлуком одбора директора није одређено да се сви или поједини извештаји састављају и подносе у краћим временским интервалима.

У погледу услова за избор чланова Комисије за ревизију, Министарство финансија напомиње да се одредбама члана 410. Закона о привредним друштвима уређује састав комисија одбора директора, а с тим у вези и Комисије за ревизију. Сагласно овом члану: Комисије одбора директора имају најмање три члана, а у случају јавног акционарског друштва један од тих чланова увек мора бити независни директор.

У одлучивању о образовању комисија из члана 409. овог закона не учествују извршни директори, који не могу ни предлагати чланове тих комисија.

Изузетно од члана 408. став 2. овог закона, у јавном акционарском друштву у комисији за ревизију, комисији за именовања и комисији за накнаде већину чланова морају чинити неизвршни директори.

У јавном акционарском друштву председник комисије за ревизију мора бити независни директор.

Најмање један члан комисије за ревизију мора бити лице које је овлашћени ревизор у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија или које има одговарајућа знања и радно искуство у области финансија и рачуноводства, а које је независно од друштва у смислу члана 392. овог закона.

Лице које је запослено или на други начин ангажовано у правном лицу које врши ревизију финансијских извештаја друштва не може бити члан комисије за ревизију.

У случају јавног акционарског друштва, ако ниједан од неизвршних директора друштва не испуњава услове из става 5. овог члана, члана комисије за ревизију који испуњава услове из тог става бира скупштина.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају, мишљење Министарства финансија је да привредно друштво „Политика новине и Магазини“ д.о.о. из Београда, с обзиром да је према наводима из захтева разврстано у велико правно лице у складу са законом којим се уређује рачуноводство, сагласно члану 43. Закона о ревизији има обавезу да формира посебну Комисију за ревизију и именује чланове сагласно члану 410. Закона о привредним друштвима, осим уколико у складу са посебним прописима већ није формирало посебна тела која у оквиру својих надлежности недвосмислено обављају послове дефинисане чланом 411. Закона о привредним друштвима односно ако је зависно друштво, тј. члан групе друштва која на нивоу групе имају Комисију за ревизију и која надлежности из става 2. овог члана обављају на нивоу групе, осим ако посебним законом није друкчије уређено.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00431/2014-16 од 19.5.2014. год.)

У допису је наведено да је извозник, резидент, предвидео пословни модел према коме намерава да извози и продаје робу на начин што ће се роба, произведена у Републици Србији, извозити, затим складиштити код страног складиштара, без промене власника робе, све до момента закључења уговора о купопродаји робе са нерезидентом. По закључењу уговора о купопродаји робе нерезидент би извршио плаћање на рачун који резидент има код пословне банке која послује у Републици Србији. Даље је наведено да ће се закључење уговора о купопродаји, као и плаћања проистекла по основу истог, реализовати у року који је краћи од једне године, од момента извоза предметне робе у иностранство.

Имајући у виду садржину достављеног захтева, на основу члана 80. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), Министарство финансија даје следеће мишљење:

Чланом 3. став 1. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11 и 119/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да се плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената врши слободно, у складу са овим законом.

Чланом 3. став 2. тачка 1) Закона прописано је да плаћања и преноси по основу текућих послова обухватају, без ограничења, плаћања по основу спољнотрговинских послова и по другим текућим пословима са иностранством у смислу закона који уређује спољнотрговинско пословање.

Чланом 4. Закона прописано је да извоз и увоз робе или услуга уговорени у девизама или динарима који нису наплаћени, односно плаћени у року дужем од годину дана од дана извршеног извоза или увоза, као и роба или услуга унапред наплаћена, односно плаћена у девизама или динарима, која није извезена, односно увезена у року дужем од годину дана од дана извршене наплате, односно плаћања сматрају се комерцијалним кредитима и зајмовима.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да не постоје препреке, у смислу овог закона, да се плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената врши слободно, уколико се испуне све наведене законске претпоставке.

Министарство финансија наглашава да је одговор у вези примене прописа о девизном пословању дат са становишта делокруга Сектора за финансијски систем, а према подацима који су изнети у захтеву, без упуштања у прописе којима је уређено спољнотрговинско пословање или царински поступак.

Даље, Министарство финансија користи прилику да појасни да су, на тражење физичких или правних лица, органи државне управе дужни да дају мишљење о примени одредаба закона и других општих аката, односно немају овлашћења да дају сагласност на моделе пословања, како је тражено у допису, а све у смислу члана 80. Закона о државној управи.

Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

МЕНИЦА

1. Формално-правна исправност меничног овлашћења (и менице)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00672/2014-16 од 13.6.2014. год.)

Законом о меници („Сл. лист ФНРЈ“, бр. 104/46, „Сл. лист СФРЈ“, бр. 16/65, 54/70 и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 46/96, у даљем тексту: Закон) уређује се меница. Чланом 1. Закона прописани су обавезни елементи трасиране менице, док су чланом 107. истог закона прописани обавези елементи сопствене менице. Уколико менична исправа не садржи било који од прописаних састојака, таква исправа се, сходно чл. 2. и 108. Закона, не може сматрати меницом, осим у случајевима који су, као изузетак, прописани овим чланом.

У погледу меничног овлашћења чија је исправност, како се наводи у допису, оспорена у поступку јавне набавке, Министарство финансија подсећа да је одредбама Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис)

прописано да пуномоћник не може без посебног овлашћења за сваки поједини случај преузети меничну обавезу или предузети одређену меничну радњу, као што је случај с конкретним примером меничног овлашћења које се наводи у допису, а којим менични дужник овлашћује меничног повериоца, као корисника, да попуни бланко-сопствену меницу и исту преда банци на наплату у случају неиспуњења обавеза које је менични дужник преузео по понуди наведеној у овлашћењу. Истовремено, за разлику од менице, образац меничног овлашћења није прописан Законом или неким другим прописом, већ се на менично овлашћење примењују одредбе општих прописа којима је уређено пуномоћје, у смислу овлашћења за предузимање одређених меничних радњи које властодавац правним послом даје пуномоћнику.

Чланом 4. став 4. Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09–др. закон и 31/11) прописано је да је трансфер задужења трансакција плаћања коју иницира поверилац, на основу доспелих хартија од вредности, меница или овлашћења које дужник даје својој банци и свом повериоцу, док је чланом 11. став 2. истог закона прописано да је банка дужника, у трансферу задужења, обавезна да изврши налог за плаћање који је издао поверилац само ако јој се поднесе доспела хартија од вредности, меница или овлашћење које је дужник дао повериоцу и којим га је овластио да прими средства.

Осим наведеног, тачком 6. став 1. Одлуке о облику, садржини и начину коришћења јединствених инструмената платног промета („Сл. гласник РС“, бр. 57/04, 82/04 и 98/13) прописано је да се налог за наплату користи када поверилац,

у складу са овлашћењем добијеним од дужника, иницира да се изврши наплата средстава с рачуна дужника (писмено овлашћење које дужник даје својој банци и свом повериоцу, наплата доспелих хартија од вредности, меница), док је ставом 4. исте тачке ове одлуке прописано да налог за наплату банка може извршити и када он не садржи елементе прописане ставом 3. ове тачке ако утврди да су елементи који су наведени у налогу довољни за његово извршење.

Сходно Оперативним правилима рада банака о начину спровођења принудне наплате с рачуна клијента (даље: Оперативна правила), издатим од стране Удружења банака Србије, а која су у примени од 2004. године, банка је дужна да, по пријему менице, без одлагања спроведе формално-правну контролу исправности менице, на начин утврђен Оперативним правилима. Премда образац или елементи меничног овлашћења нису формално-правно прописани, претпоставка предузимања било какве меничне радње у поступку њене наплате је постојање посебног овлашћења, те се у том смислу подразумева и обавеза банке да савесно и у складу с правилима струке поступа код наплате која се врши по меницама. У складу с наведеним, Министарство финансија указује да су, примера ради, тачком 30. Оперативних правила прописани елементи овлашћења које дужник даје свом повериоцу, односно подаци који морају бити попуњени, а које банка, сходно тачки 33. ових правила, проверава.

Имајући у виду наведено, као и да Министарство финансија није надлежно за формално-правну контролу исправности менице или меничног овлашћења, мишљење Министарства је да је потребно обратити се банци која ће

извршити проверу формално-правне исправности менице и података наведених у меничном овлашћењу, у складу с претходно наведеним прописима и Оперативним правилима.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ЈУНУ 2014. ГОДИНЕ

ЗАКони

Закон о потврђивању Финансијског уговора између Републике Србије и Европске инвестиционе банке „Рехабилитација и безбедност путева“	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 6 од 20. јуна 2014. год.
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат рехабилитације путева и унапређења безбедности саобраћаја) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 6 од 20. јуна 2014. год.
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат рехабилитације путева и унапређења безбедности саобраћаја) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 6 од 20. јуна 2014. год.

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2014. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 20. јуна 2014. год.
Уредба о измени Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 29. јуна 2014. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 58 од 3. јуна 2014. год.
--	--

Правилник о садржају пореског биланса за недобитне организације – обвезнике пореза на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 60 од 6. јуна 2014. год.
Правилник о измени Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 20. јуна 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 20. јуна 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 64 од 20. јуна 2014. год.
Правилник о садржају извештаја о структури и вредности нефинансијске имовине Републике Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 27. јуна 2014. год.
Правилник о изменама Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефракције и рефундације ПДВ	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 29. јуна 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 29. јуна 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 29. јуна 2014. год.
Исправка Правилника о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 29. јуна 2014. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

COMMISSION REGULATION (EEC) No 2275/88 of 25 July 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 27. јуна 2014. год.
УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2275/88 од 25. јула 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	
COMMISSION REGULATION (EEC) No 3417/88 of 31 October 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 27. јуна 2014. год.
УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3417/88 од 31. октобра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	
COMMISSION REGULATION (EEC) No 3491/88 of 9 November 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 27. јуна 2014. год.
УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3491/88 од 9. новембра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	
COMMISSION REGULATION (EEC) No 3564/88 of 16 November 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 27. јуна 2014. год.
УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3564/88 од 16. новембра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3565/88 of 16 November 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3565/88 од 16. новембра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 65 од 27. јуна 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3931/88 of 16 December 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3931/88 од 16. децембра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 65 од 27. јуна 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3974/88 of 20 December 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3974/88 од 20. децембра 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 65 од 27. јуна 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 439/91 of 25 February 1991 repealing certain Regulations classifying goods in the nomenclature of the Common Customs Tariff which was in force on 31 December 1987 УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 439/91 од 25. фебруара 1991. године којом се стављају ван снаге одређене уредбе у којима се роба сврстава према номенклатури Заједничке царинске тарифе која је била на снази 31. децембра 1987. године</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 65 од 27. јуна 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1959/93 of 19 July 1993 amending Council Regulation (EEC) No 2658/87 on the tariff and statistical nomenclature and on the Common Customs Tariff and Commission Regulation (EEC) No 3565/88 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>Corrigendum to Commission Regulation (EEC) No 1959/93 of 19 July 1993 amending Council Regulation (EEC) No 2658/87 on the tariff and statistical nomenclature and on the Common Customs Tariff and Commission Regulation (EEC) No 3565/88 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1959/93 од 19. јула 1993. године о изменама и допунама Уредбе Савета (ЕЕЗ) број 2658/87 о тарифној и статистичкој номенклатури и Заједничкој царинској тарифи и Уредбе Комисије (ЕЕЗ) број 3565/88 у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури</p> <p>Исправка Уредбе Комисије (ЕЕЗ) број 1959/93 од 19. јула 1993. године о изменама и допунама Уредбе Савета (ЕЕЗ) број 2658/87 о тарифској и статистичкој номенклатури и о Заједничкој царинској тарифи и Уредбе Комисије (ЕЕЗ) број 3565/88 у вези са сврставањем одређених роба у Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 65 од 27. јуна 2014. год.</p>
--	---

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132